

Kronika

pomínky z

dětinstvie

Adriana

Když děvče malé jsem bývala, ráda jsem s rodinou trávilá. V lese jednom, sekyrkou do parézu se kájič, prst svůj na noze ranila jsem. Přátelská jsem byla, však srdce mě citlivě každé slovo v sobě uchovávalo. Dodnes v něm zní smích i ticho těch dávných dní.

Veronika

Když sem byla děvče malé, nesla sem pereranc, a ten mi upadl na nohu, a vyrostla mi tam boule. Ukradla sem bratru motorovo pílu. Houkala sem se na stolicí, a když sem spadla, měla sem otrěsenie mozku.

Viktorie

Když sem byla děvče malé, otec můj mi dopustil seděti za kormidlem vozu svého, ježž lide' autobusem slují. Ráda sem s kormidlem tím točila, dokudž se nezašeklo. Jednoho dne letního opět mne posadil. Byla sem velmi unavena, i hlava má na kormidlo klesla. A tu sem velmi hlasně troubiti počala.

Karolína

V onen čas jsem se narodila brzy zrána, když slunce teprv zíválo nad světem. Spávala sem mnoho a plakala pramálo. Milovala sem vodu víc než zlato a často bývala mokřejší než ryba. Na písčovišti jsem rozdávala bábovičky všem a kolena měla věčně odřena.

A large, ornate orange flourish with swirling lines and small star-like shapes, positioned to the left of the word "pomínky".

pomínky

tržidy naši

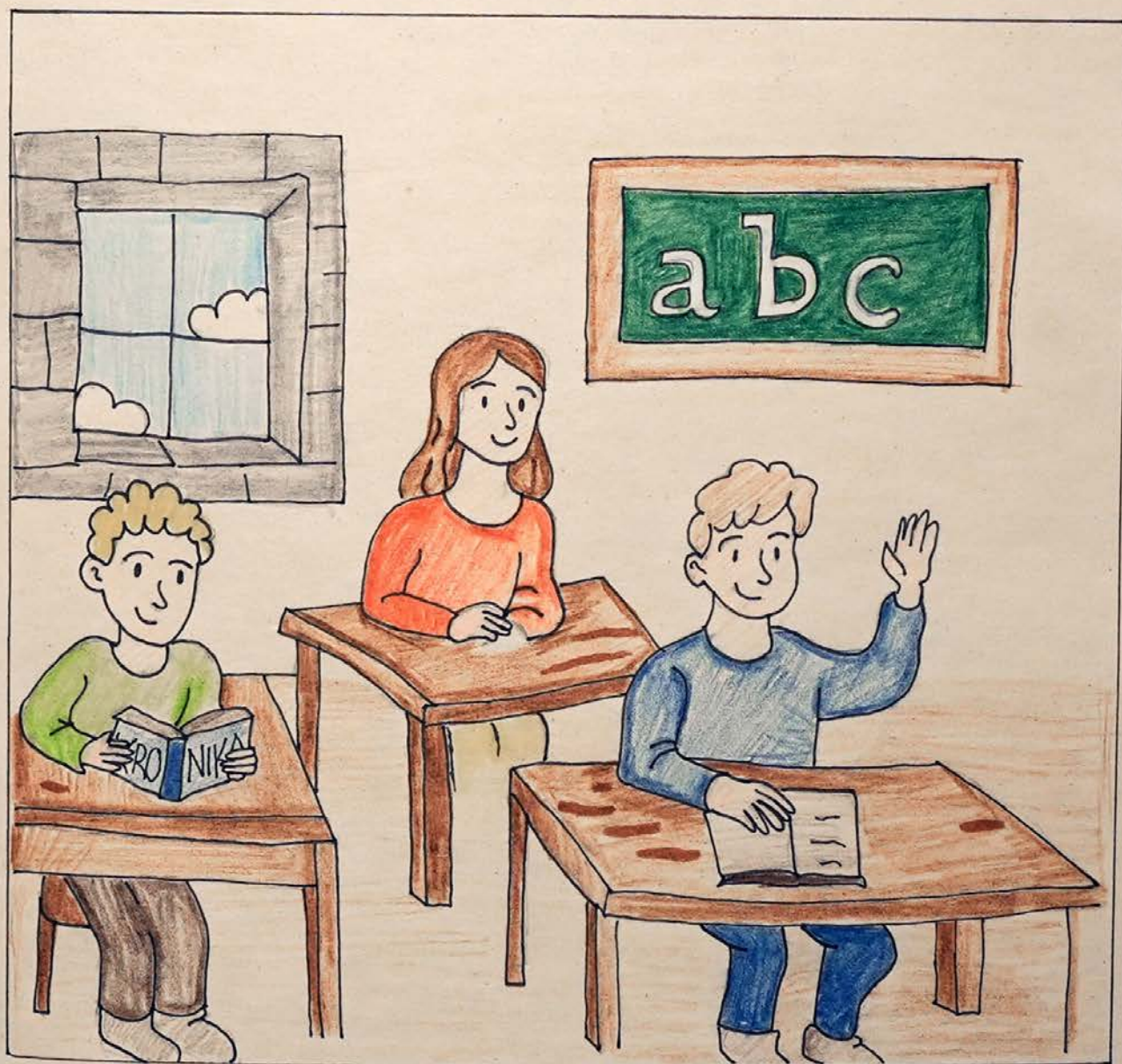

Spolužačka Ema
v paměti své při-
pomíná, kterak
mládež školní vy-
stupovala na Hůrku,
aby stromovi ozdobila zvě-
ři lesní. A konaly se hry
vánoční i rozličné hra-
tochvile, ba i oheň roz-
dělati chtěli, však nepo-
štěstilo se jim. Také plav-
bu kolem světa podnikli
a divadla podle čítanky
horlivě sehraťi.

V první třídě vzpomí-
najíť žáci, kterak na far-
mu putovali, kdež vlastní
mašlo rukú svou stlúkáti
mohli. A poté i do zoo
kročili, by zvíře jedno
k sobě za adoptované při-
jali, což veliku radost jim
činilo.

Čtrnáct dní tříde naší

Pěta Páně, dne
šestého října, paní
učitelka přiměřeným
slovem pravila
o pořádku i písemkách,
a žáci zkoušeni byli
v hodinách odpovědí.

V úterý sedmého října na-
lezen byl ve třídě nepořá-
dek nemalý, takže učitelé
rozhodli, aby každý stav vě-
ci napravil. Téhož dne
psána byla ve fyzice pí-
semná zpráva, aby duch
žáků cvičen byl. Ve stře-
du osmého října kona-
no bylo zkoušení z jazy-
ka německého a praco-
vano na úlohách českých,
a žáci se činili, ač mnozí
si postesklí, že rozličné
drobnosti potráceli.

V pondělí třináctého
října nastala věc velká.
Toliko drobné hovory mezi
žactvem se nesly o písem-

kách předešlých i nad-
cházejících. Úterý čtrnáct-
ého října přineslo o-
pět fyziku a žáci psali
zkoušku o světelném zra-
cadle. Ve středu patnáct-
ého října z přírodově-
dy liceno bylo o látkách
tekutých i pevných, a v dě-
jepise zkoušeni byli žáci
o činech starých králů,
mnozí pravili, že test při-
ští den není lehký. Čtvr-
tek šestnáctého října byl
dnem počtařským, neb z ma-
tematiky psána zkouška
třudná. A konečně sedmác-
tého října v pátek žáci po-
čítali Pythagorovu větu, aby
v moudrosti početní rostli.

V den pondělí, dvacátého
října, písařství a učení se
konalo pilně, aby moudrost
žáků rostla. V den úterní,
dvacátého prvního října,
shromáždění se konalo

a žáci v knihách horlivě hleděli, chtějice rozur
svůj upevniti.

Adriana	Vlasáková
Veronika	Necudová
Karolína	Ungrová
Viktorie	Průchová

Léta Božieho

tisícího druhého dvacátého pátého

činěno jest samostatně od devčát ročníku
osmého s podporou panie učitelky dějepisu
Aleny Kaňákové a panie učitelky nauky
umělecké Danii Nováčkové.

Spolu děkujeme ústavu Národní knihovny
českého království za vypsání kronikářské
soutěže této.

Škola počátečná města Klatov na ulici Tolstého